

[Tinning]

og sagde, og ifald man ikke længere er enig med fru Yvonne Herløv Andersen, hvorfor så ikke?

Fru Lizzie Lichtenberg var en af dem, der havde et bemærkelsesværdigt, ja, nærmest smukt indlæg under førstebehandlingen af denne sag. Jeg vil godt citere derfra – sp. 7785:

»Vi kan ikke betale for de tab og afsavn, de to sidste verdenskriges ofre, sårede og invaliderede og deres familier har lidt, men vi kan trøste, lindre, hædre og takke for deres indsats, som også har været medvirkende til, at vi i frihed kan behandle dette lovforslag i folketinget i dag.«

Tak skal De have, fru Lizzie Lichtenberg!

Og hvad sker der så, når vi i al beskedenhed foreslår en almindelig dyrtidsregulering af hædersgaverne? Fru Lizzie Lichtenberg bliver siddende og finder på noget andet at lave, siger ikke noget som helst, foretager sig én eneste aktiv ting: stemmer imod. Jeg mener, det kræver i det mindste en forklaring, ikke specielt til os, men i hvert fald til modtagerne af hædersgaverne.

Fru Lizzie Lichtenberg var endda højere oppe og svingede sig under førstebehandlingen – her citerer jeg igen fra sp. 7785 – op til en henvisning til en udtalelse af hr. Knud Østergaard, der engang udtalte:

»Der er altså ikke tale om en understøttelse, men om et håndtryk fra nationen til krigsinvaliderede og til de dodes enker.«

Ikke sandt?

Hr. Thor Pedersen fra venstre var måske ikke lige så højt oppe, men sagde dog stiltfærdigt og indtrængende følgende – sp. 7785:

»Der er jo tale om respekt og en gestus fra samfundets side over for dem, der ydede en indsats for et frit folk.«

Respekt, gestus, trøst, lindring, hæder, tak, håndtryk. Hvad behager? Ikke en krone, ikke en forklaring. Når det kommer til, om man skal dyrtidsregulere det, hvad gør man så? Man tier stille, for det er alligevel en lille sag, og man er i færd med at ødelægge det for mange flere, så man har ikke tid til at tage sig af denne sag.

Jeg mener, at et mindstekrav er, at man tager sig sammen til at åbne munden. Der er sikkert gået så meget prestige i det, at man ikke kan lide lige pludselig at stemme for et ændringsforslag, som ikke alene er stillet en gang før, men som oven i købet kommer fra

de dér VSere – men så kunne man dog i det mindste forsøge at forklare sig.

Thor Pedersen (V):

Jeg synes, det er beklageligt, at dette lovforslag skal danne baggrund for denne debat. Det er en gestus, det er respekt, og en gestus og respekt skal vel ikke være udsat for pristalsregulering. Det er en hædersgave. Det bliver sagt, at der ikke er en krone. Det er ikke rigtigt. Lovforslaget går jo ud på at yde større beløb. Respekten skal bevares, også i dette ting.

Tinning (VS):

Så må jeg vel tage ministerens forslag som et udtryk for præcis den graduering, præcis den forhøjelse af respekten og gestussen, ministeren finder at der i dette år er anledning til. Det var et interessant synspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget af Tinning (VS) og Anne Grete Holmsgård (VS) (se foran) forkastedes, idet 71 stemte for, 75 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 147 stemmer.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om værnepligtsorlov.

(Fremsat 25/1 85. Første behandling 6/2 85. Betænkning 21/3 85. Anden behandling 26/3 85. Tillægsbetænkning 27/3 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.